

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Karlem Kosteckým v právní věci žalobce **Ing. M.**, bytem D.M.x, L.xx, zastoupeného advokátem Mgr. Karlem Volfem z Advokátní kanceláře, se sídlem Jindřicha Plachty č.3163/28, Praha 5, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu č.642/2a, Liberec 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného čj. **OD 10/10-3/67.1/10001/Rg ze dne 28. ledna 2010,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje čj. OD 10/10-3/67.1/10001/Rg ze dne 28. ledna 2010 se pro vady řízení z r u š u j e a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. Žalovanému Krajskému úřadu Libereckého kraje se u k l á d á p o v i n o s t zaplatit žalobci Ing. Miloši Vajnerovi náklady řízení v celkové výši 13.640,-Kč, a to do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Karla Volfa.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného krajského úřadu ze dne 28.1.2010 bylo zamítnuto odvolání Ing. V., směřující proti Magistrátu Města Liberec čj. MML 170714/09/OD/Hy ze dne 5.11.2009. Tímto rozhodnutím bylo rozhodováno o námitkách proti oznámení o dosažení 12-ti bodů v bodovém hodnocení ke dni 18.9.2009 a Ing. V. byl současně vyzván k odevzdání řidičského průkazu. V odůvodnění svého rozhodnutí krajský úřad poukazuje na skutková zjištění s tím, že orgán I. stupně nepochybil, pokud čerpal i ze záznamů o pravomocném rozhodnutí o přestupcích. Proto by nebylo na místě ani přerušení řízení podle § 64 správního řádu.

Žalobce Ing. V. ve své včas podané žalobě až na výjimky obsahově shodné s důvody odvolání navrhuje zrušit jak napadené rozhodnutí, tak i rozhodnutí jemu předcházející, a to z následujících důvodů. V bodě IV) žaloby namítá nezákonnost rozhodnutí o přestupku z 19.6.2008 v blokovém řízení. Žádného takového řízení o přestupku z 19.6.2008 se nezúčastnil a tudíž ani nesouhlasil k vyřízení věci v blokovém řízení. O tom, že se takové řízení mělo konat se dozvěděl až dne 7.10.2009 z výpisu z bodového ohodnocení, o který požádal. To, že taková pokuta byla zaplacená ještě neznamená, že ji zaplatil žalobce, mohla ji zaplatit osoba, od žalobce odlišná. Není tudíž doloženo, jakým způsobem měl žalobce dát souhlas s vyřízením věci v blokovém řízení, žalobce se jej nezúčastnil, a proto blokové řízení trpí nezhojitelnou vadou, která činí rozhodnutí v blokovém řízení nulitním. Ač byly oba správní orgány žalobcem upozorněny na to, že byla ve věci podána žaloba, nevyčkaly výsledky tohoto řízení, nedaly ani podnět k přezkumu rozhodnutí v blokovém řízení a spokojily se s pouhým oznámením Městské policie Jablonec n/N. Správně mělo být řízení přerušeno a vyčkáno na vyřešení předběžné otázky. V dodatku žaloby jen dále rozvíjí úvahy již predestované.

Žalovaný krajský úřad ve svém písemném vyjádření k podané žalobě nejprve připomíná, že nyní namítá žalobce rozhodnutí ve věci jediného přestupku, ač původně namítal nezákonnost rozhodnutí o dvou přestupcích. Pokud má žalobce zato, že rozhodnutí o přestupku je nezákonné, pak měl podat návrh na zahájení přezkumného řízení a správní orgán by řízení přerušil, pokud by to žalobce navrhl. To však žalobce neučinil. Trvá i nadále na správnosti napadeného rozhodnutí.

V předmětné právní věci již zdejší soud rozhodl rozsudkem čj. 63 A 4/2010-43 ze dne 28.4.2010 tak, že žalobu v jedné její části odmítl a v další zamítl, a současně rozhodl i tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Zmíněný rozsudek byl v řízení o kasační stížnosti zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu čj. 5 As 39/2010-76 ze dne 24.8.2010. Podstatnou vadu řízení před správním orgánem a v řízení před soudem spatřuje zrušující rozsudek v tom, že se správní orgány obou stupňů nevypořádaly s námitkou nyní žalobce Ing. V., který tvrdí, že se řízení o přestupku ze dne 19.6.2008 nedopustil a žádné blokové řízení se ve skutečnosti nekonalo, a spokojily se jen s úředním záznam o tomto přestupku. Přitom ve spise nebyly obsaženy žádné důkazy o tom, zda blokové řízení vůbec probíhalo. Zdejší soud pak pochybil, když tento postup způsobující nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí, neshledal vadným.

Zdejší soud postupem podle § 75 z. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.) a vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu (§ 110 odst. 3 s.ř.s.) zrušil napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 28.1.2010 pro vady řízení podle § 76 odst. 1, písm. b) s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, a to z následujícího důvodu.

Žalobce Ing. V. se obsahem podané žaloby, ale i obsahem námitek a odvolání domáhá toho, aby mu v řízení podle § 123a) a násl. z. č. 361/2000 Sb. nebyly započteny body i za přestupek ze dne 19.6.2008, který měl být projednán v blokovém řízení. Tohoto přestupku se ale nedopustil a žádného blokového řízení se také neúčastnil.

Z obsahu správního spisu nevyplývá žádný důkaz o tom, že by se dne 19.6.2008 konalo blokové řízení o přestupku, kterého se měl téhož dne dopustit Ing. V.. Přitom podklady rozhodnutí (ve smyslu § 123b odst. 2 z. č. 361/2000 Sb.) jsou důkazy podle § 50 a násl. z. č. 500/2004 Sb., účastník řízení je oprávněn se k nim vyjádřit, zpochybňovat je apod. a správní orgán je povinen se s jeho tvrzením řádně vypořádat. Správní orgán měl proto na námitky účastníka řízení reagovat, potřebné doklady si opatřit a jimi provést důkaz. V dané věci by to znamenalo opatřit si zejména příslušný pokutový blok (jeho část A, která zůstává správnímu orgánu) a zjistit, zda blokové řízení o deliktu z 19.6.2008 proběhlo a zda Ing. V. svým podpisem potvrdil souhlas s rozhodnutím v blokovém řízení (zda jsou splněny podmínky § 84 z. č. 200/19902 Sb.) Bylo tudíž povinností správních orgánů obou stupňů se s námitkami účastníka řízení vypořádat a pokud tak neučinily, zatížily svá řízení vadou, která rozhodnutí žalovaného činí nepřezkoumatelným.

Naopak, jak opět tvrdí ve svém rozsudku ze dne 24.8.2010 Nejvyšší správní soud, v řízení podle § 123a) a násl. z. č. 361/2000 Sb. se správní orgány nemohou zabývat tou částí námitek, směřující proti věcnému rozhodnutí o přestupku v blokovém řízení. Dále i zdůrazňuje, že pokud by bylo doloženo, že se Ing. V. dne 19.6.2008 blokovému řízení podrobil, pak se tím sám zbavil práva, aby byl skutek projednán ve správním řízení podle § 51 a násl. naposled zmíněného zákona, ve kterém mohl uplatnit i řádný opravný prostředek. V tomto směru odkazuje i na ustálenou judikaturu, kterou též v rozsudku ze dne 24.8.2010 konkrétně zmiňuje. Jistě ale nelze obecně vyloučit přezkum takového rozhodnutí v řízení podle § 94 a násl. z. č. 500/2004 Sb. za splnění podmínek, tam uvedených.

Soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 28.1.2010 a podle § 78 odst. 4) s.ř.s. věc vrací k dalšímu řízení žalovanému. Žalovaný je v dalším řízení vázán právním názorem, vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). V tomto dalším řízení bude žalovaný postupovat v intencích rozsudku zdejšího soudu i NSS tak, aby bylo dosaženo smyslu řízení, podrobně rozvedeného i v odůvodnění rozsudku NSS ze dne 24.8.2010.

Žalobce měl ve věci úspěch, náklady řízení požadoval a předložil i registraci DPH svého zástupce, a proto mu tato náhrada náleží (§ 60 odst. 1 s.ř.s.). Jedná se o tři úkony právní pomoci (převzetí zastoupení, podání žaloby a podání kasační stížnosti) podle § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb. po 2.100,-Kč za úkon, dále 3x náhrada hotových výdajů po 300,-Kč, to vše povýšeno o 20% DPH. Dále žalobci náleží proplacení soudních poplatků, a to 2.000,-Kč za podání žaloby a 3.000,-Kč za podání kasační stížnosti. Žalovaný je proto povinen zaplatit žalobci celkem 13.640,-Kč. Podání ze dne 12.3.2010 nepokládá soud za samostatný úkon, neboť jím byly jen zopakovány úvahy, obsažené již v žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě 2 týdnů po doručení tohoto rozsudku, k Nejvyššímu správnímu soudu, prostřednictvím **soudu podepsaného**.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel dle § 105 odst. 2 s.ř.s. zastoupen **advokátem**.

Kasační stížnost lze podat pouze **z důvodů** uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s., dle § 106 odst. 1 s.ř.s. musí kasační stížnost **obsahovat** kromě obecných náležitostí označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno.

V Liberci dne 20. října 2010

Mgr. Karel Kostecký, v.r.
samosoudce